

dende Udlænding har Kost og Logis paa vedkommende Gaard ganske som danske Tjenestefolk. Denne Forklaring synes mig koncis og klar, og den kan ikke give Anledning til Mistydning. — Jeg nævner i Forbigaaende, at der i § 2, næstsidste Stykke, 3die Linie, bruges Ordet „Anmeldelse“, hvor der i den nuværende Lov staar „Afmeldelse“. Dette sidste Ord finder jeg korrektere, og jeg mener, at det burde bibeholdes, men jeg skal for øvrigt erkende, at dette Moment er uden væsentlig Betydning.

I § 5, sidste Stykke, omhandles det Tilfælde, at Arbejdsgiveren har antaget en Entreprenør for Arbejdet, og der staar da, at Arbejdsgiveren er berettiget til at udbetale den hver enkelt Arbejder tilkommende Betaling direkte til denne mod sammes Kvittering. Jeg nærer den Overbevisning, at det vilde være i baade Arbejdsgiverens og Arbejderens Interesse, om det Arbejderne tilkommende Arbejdsvederlag blev udbetalt ham direkte uden Mellemkomst af en saadan Entreprenør. Der foreligger Tilfælde, i hvert Fald fra tidligere Tid, hvor der er sket Arbejderen Uret ved, at en saadan Entreprenør er benyttet. Nu ved jeg meget vel, at der i § 7 staar, at Arbejdsgiveren har Adgang til at kontrollere gennem Afregningsbogen, at rigtig Udbetaling af Arbejdsvederlaget virkelig har fundet Sted. Men en saadan Kontrol er slet ikke saa let at gennemføre, og jeg skulde derfor være tilbøjelig til at mene, at begge Parter vilde være bedre tjente med, om der i § 5 kom til at staa, at Arbejdsgiveren ikke alene er berettiget, men er pligtig til, at det Arbejderne tilkommende Arbejdsvederlag udbetales dem direkte uden Mellemkomst af en saadan Entreprenør. Jeg bemærker, at hvis der skulde foretages en hertil svarende Ændring i § 5, vilde det være nødvendigt at indføre en dermed analog Ændring i § 7, som ogsaa omhandler det paagældende Forhold.

I § 7, 2det Stykke, staar der: Afregningsbogens Indretning autoriseres af Indenrigsministeren; dens Tekst skal affattes paa Dansk med vedføjet Oversættelse i de paagældende Arbejderes Modersmaal. Er imidlertid denne Bestemmelse om, at der skal foreligge en Tekstoversættelse til de paagældende Arbejderes Modersmaal praktisk og virkelig gennemførlig i alle Tilfælde? I saa Henseende tillader jeg mig at henpege paa, at det i Bilagene oplyses, at der i Sommeren 1911 var blandt andet 22 Italiener og 1 Finne, som faldt ind under denne Lov. Jeg tillader mig saa at

spørge: Foreligger der en Afregningsbog med finsk Tekst for denne enlige Finne, og foreligger der Afregningsbøger med italiensk Tekst for disse 22 Italiener? Ordlyden i § 7 foreskriver, at disse skulde forefindes. Jeg for mit Vedkommende nærer Tvivl om, at dette er Tilfældet, og i saa Fald forekommer det mig, at man ogsaa ved Lovforslagets Ordlyd burde afværge, at den højtærede Indenrigsminister kunde ifalde en Bøde i Henhold til Lovens § 16, der foreskriver Bøder fra 5 til 100 Kr. for Undladelse af at overholde de Forskrifter, der indeholdes blandt andet i § 7.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (A. Lund) udtalte stærke Betæneligheder overfor den sidste Passus, der er føjet ind i § 8, „at Arbejdsgiveren er pligtig til at holde Arbejdernes Ejendele forsikrede mod Ildsvaade for et Beløb af indtil 200 Kr. for hver Arbejder“. I og for sig kan jeg godt give det ærede Medlem Medhold i disse Betæneligheder, men maa jeg i saa Henseende bemærke, at den af Indenrigsministeriet autoriserede Arbejdskontrakt foreskriver os jo at holde Arbejdernes Ejendele forsikrede mod Ildsvaade; det er alt-saa ikke i og for sig noget nyt, og jeg for mit Vedkommende tror, at man staar sig bedre ved, at dette Beløb begrænses til 200 Kr., end at der slet ikke staar noget Beløb. Forholdet er nemlig dette, at Praksis har vist — jeg erkender det i høj Grad overraskende —, at ved indtrædende Ildsvaade have Polakkerne høvdet, at den Bylt, hvormed de ankomme, og hvormed de afrejse, har en Værdi, der overstiger, hvad man med de dristigste Fantasier kunde tænke sig, og saaledes, at man har ment, at det i alt Fald vilde være hensigtsmæssigt at begrænse det til 200 Kr. Jeg nærer ogsaa den Opfattelse, at der er et absolut Misforhold mellem de her anførte 200 Kr. og den virkelige Værdi af disse Fremmedarbejderes medførte Ejendele, men en Begrænsning har i Praksis vist sig nødvendig, og det kan godt være, at de af det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds høvdede Betæneligheder vise det hensigtsmæssigt at nedskrive dette Beløb til 100 Kr. Det skulde jeg for mit Vedkommende være meget villig til at støtte; men en Begrænsning maa der til, thi man kan ikke udsætte sig for at blive gjort til Genstand for Krav, der langt overstige den virkelige Værdi af de paagældende Ejendele.

I Lovforslagets Motiver udtales, at §§ 16 og 17 optages i Lovforslaget uforandrede fra den nugældende Lov. Helt rigtigt er dette nu ikke, thi § 9 er medtagen